

The Ethics Of Using Medical Data From Immoral Experiments

Nazi Medical Experimentation: The Ethics Of Using Medical Data From Nazi Experiments
by Baruch C. Cohen, Journal of Halacha and Contemporary Society XIX (Sp 1990) pp. 106 - 8

Pozos' Chilling Dilemma

Doctor Robert Pozos is the Director of the Hypothermia Laboratory at the University of Minnesota of Medicine at Duluth. His research is devoted to methods of rewarming frozen victims of cold. Much of what he and other hypothermia specialists know about rescuing frozen victims is the result of trial and error performed in hospital emergency rooms. Pozos believes that many of the existing rewarming techniques that have been used thus far lack a certain amount of critical scientific thinking.

Pozos points out that the major rewarming controversy has been between the use of passive external rewarming (which uses the patient's own body heat) and active external rewarming (which means the direct application of exogenous heat directly to the surface of the body). Hospitals have thus far microwaved frozen people, used warm blankets, induced warm fluids into body cavities (through the peritrium, rectum or urinary bladder), performed coronary bypass surgery, immersed the frozen bodies into hot bath tubs, and used body-to-body rewarming techniques. Some victims were saved, some were lost. This might be due to the lack of legitimate information on the effects of cold on humans, since the existing data is limited to the effects of cold on animals. Animals and humans differ widely in their physiological response to cold. Accordingly, hypothermia research is uniquely dependent on human test subjects. Although Pozos has experimented on many volunteers at his hypothermia lab, he refused to allow the subject's temperature to drop more than 36 degrees. Pozos had to speculate what the effects would be on a human being at lower temperatures. The only ones that put humans through extensive hypothermia research (at lower temperatures) were the Nazis at Dachau.

The Nazis immersed their subjects into vats of ice water at sub-zero temperatures, or left them out to freeze in the winter cold. As the prisoners excreted mucus, fainted and slipped into unconsciousness, the Nazis meticulously recorded the changes in their body temperature, heart rate, muscle response, and urine.

The Nazis attempted rewarming the frozen victims. Doctor Rascher did, in fact, discover an innovative "Rapid Active Rewarming" technique in resuscitating the frozen victims. This technique completely contradicted the popularly accepted method of slow passive rewarming. Rascher found his active rewarming in hot liquids to be the most efficient means of revival.

The Nazi data on hypothermia experiments would apparently fill the gap in Pozos' research. Perhaps it contained the information necessary to rewarm effectively frozen victims whose body temperatures were below 36 degrees. Pozos obtained the long suppressed Alexander Report on the hypothermia experiments at Dachau. He planned to analyze for publication the Alexander Report, along with his evaluation, to show the possible applications of the Nazi experiments to modern hypothermia research. Of the Dachau data, Pozos said, "It could advance my work in that it takes human subjects farther than we're willing."

Pozos' plan to republish the Nazi data in the New England Journal of Medicine was flatly vetoed by the Journal's editor, Doctor Arnold Relman. Relman's refusal to publish Nazi data along with Pozos' comments was understandable given the source of the Nazi data and the way it was obtained.

(1) תלמוד בבלי מסכת פסחים דף כה עמוד א

אמר רבי יעקב אמר רבי יוחנן: בכל מתרפאין, חוץ מעצי אשירה. היכי דמי? אי נימא דאיכא סכנה - אפילו עצי אשירה נמי!
ואי דליכא סכנה - אפילו כל איסורין שבתורה נמי לא! - לעולם דאיכא סכנה, ואפילו הכי - עצי אשירה לא.
R. Jacob said in R. Johanan's name: We may cure ourselves with all things, save the wood of the asherah.
How is it meant? If we say that there is danger, even the wood of the asherah too [is permitted]; while if there is no danger, even all [other] forbidden things of the Torah too are not [permitted]? After all [it means] that there is

danger, yet even so the wood of the asherah [must] not be used.

2) רמב"ם פירוש המשניות - מסכת פסחים פרק ד

(ט) ששה דברים עשה חזקיהו המלך על שלשה כו' - זאת ההלכה היא תוספתא, אבל ראיתי לפרש לפי שיש בה תועלת. ספר רפואות היה ספר שהיה ענינו להתרפאות בדברים שלא התירה תורה להתרפאות בהן, כמו הדברים שחשבו בעלי הצורות, והוא כי יש אנשים חכמים בחכמת הכוכבים ועל פיהם יעשו צורה, לעתים ידועים ויועילו או יזיקו לדברים ידועים, וזו הצורה נקראת בלשון יון טלס"ס, ואומר כי הצורה שהיא נעשית כזו התכונה היא טובה לחולי פלוני וכיוצא בו מן הדברים המטעים, ומחבר זה הספר לא חברו אלא על דרך החכמה בטבע המציאות לא על דרך שיעשה אדם פעולה ממה שנכתב באותו הספר וזה מותר. ועוד יתבאר לך כי יש דברים שמנע השם לעשותם והם מותרים ללמדם ולהבינם כי השם יתברך אמר לא תלמד לעשות ולמדנו בקבלה (סנהדרין דף סח), אבל אתה למד להבין ולהורות. וכאשר השחיתו בני אדם דרכם והיו מתרפאין באותן הדברים הסירן וגנזו. . .

3) שו"ת שאילת יעבץ חלק ב סימן קנח

שאלת סייף שהרגו בו אדם. אם ראוי לעשות ממנו סכין לשחיטה.

תשובה הנה ראיתי בספר נקרא לחה"פ על ש"ע י"ד (ס"ח) ז"ל שאלה ראובן קנה סייף מתליין שדן בו דיני נפשות ונתן לתקנו לסכין של שחיטה, אם מותר לשחוט בו. . .

אבל חושש אני בבשר שנשחט בסכין זו. משום איסור הנאה. שכן בהרוגי ב"ד שנו חכמים, סייף שנהרג בו נקבר עמו. ביחוד אם דן בו ישראל (מה גם דודאי שלא כדן הרגו) פשיטא דיש לחוש. ונ"ל שדינו כדן סכין של משמשי אלילים (דלקמן ס"י. ושם מקומו) דאסור לשחוט בה מסוכנת. הוא הדין בזה. יעב"ץ.

4) תלמוד בבלי מסכת פסחים דף כו עמוד א

אמר רבי שמעון בן פזי אמר רבי יהושע בן לוי משום בר קפרא: קול ומראה וריח אין בהן משום מעילה

R. Simeon b. Pazzi said in R. Joshua b. Levi's name on Bar Kappara's authority: Sound, sight, and smell do not involve trespass

5) שו"ת חתם סופר חלק ב (יו"ד) סימן שלו

נתעורר מעלתו עמ"ש בנב"י תנינא חי"ד סי' ר"י עיינתי שם הנה לכאורה הו"מ לאסור בפשיטות מטעם מת ישראל אסור בהנאה מן התורה והוא איסור דאורייתא ממש וא"י הנאה דתקרובות ע"ז ויין נסך מזבחי מתיים נפקא לך ומת מעגלה ערופה וכל האסור בהנאה אסור להשליכו אפילו לכלבי הפקר מכ"ש למכור או לתנו לגוי אלא שלפי הס"ד של השואל ההוא בנב"י הוה זה פקוח נפש שילמדו הרופאים ללמוד ממנו שורש המכה ההיא כדי שידעו להזהר ולהמציא תרופה בכיוצא בו ואם כן אפילו יהיה שאסור בהנאה מ"מ הא מתרפאים בא"י הנאה ע"כ האריך הגאון זצ"ל שאין זה בכלל הצלת נפשות כיון שאין חולה לפנינו הצריך לזה ושוב ממילא גם בלי טעם דאיסור הנאה אסור לך ולא לזה ולפ"ז אי היה לפנינו חולה שיש לו מכה כיוצא בה ורוצים לנתח המת הלז לרפואתו של זה קרוב לודאי דמותר אמנם נידון שלפנינו מי שרוצה למכור עצמו בחיותו לרופאים שינתחוהו אחר מותו ללמוד ממנו הלכות הרופאים הנה זה איננו נכנס בגדר פקוח נפש כלל וכלל אם כן כל לימודי הרופאים ידחה שבת ויעיין בשאילת יעב"ץ ח"א תשובה נפלאה וכיון שאין כאן פ"נ איכא משום אי' הנאה וגם משום ניוול אם על ניוול של עצמו לא חס כל שלא חס על כבוד קונו ראוי לו שלא בא לעולם יעיין ברמב"ן פסוק כי קללת אלקים תלוי יראה שאיננו כהבנת החצונים.

6) שו"ת מהר"ם שיק יורה דעה סימן שמד

הנה בשומר ציון מכתב רי"ג הביא לאסור להטמין נפל בסמים כדי ללמוד ממנו חכמת הניתוח א' משום חשש דהנאה דכל איסורי הנאה אסור להשהותם וב' משום ציון דילפינן במ"ק דף ה' דמצוה לציין עיי"ש ומעלתו פקפק בזה דמה הנאה

שייך במת נפל כזה הנה בוודאי אסור ליהנות מאיסורי הנאה כל הנאה במשמע אפי' הלימוד מאיסורי הנאה אסור והראי' מנדרים דף ל"ה ע"ב במתני' שמתירין ללמדו הלכות ואגדות כ' הר"ן משום דמצות לאו ליהנות ניתנו ובנדרי' דף מ"ח תנן אם אסרו הנאה זה מזה אסורים בספרים של אותו העיר ולכאורה קשה הא מצות לאו ל"נ וצריך לומר דהי' מוכרח לקנות ספרים אחרים ודווקא בלימוד הלכות שאסור בשכר מותר דאין כאן שום הנאה אחרת כ"א הלימוד אבל מאי שאפשר בשכר א"כ הוא נהנה שא"צ לקנות או לשלם לאחר עבור הלימוד (וכן פסק ביו"ד סי' רנ"א סעי' י"א דאסור ללמוד בספר הנאסר בהנאה) וא"כ ה"נ בנידון שלנו הוא נהנה שאינו צריך לדבר אחר ללמוד הניתוח:

7) שו"ת מחנה חיים יו"ד ס'

אקדים הערה אחת ראיתי לאדמו"ר חת"ס ז"ל (סל' של"ו) שהתפלג על הגאון נב"י מהד"ת יו"ד ר"י שחקר בעובדא דידי 'שהרופאים חתכו מאיש ישראל אבן מכיס ר"ל ומת בידם ורצה לפתוח את הכיס להסתכל במקום שהוא לראות במופת שורש המכה ההוא להתלמד לדעת איך יחתכו בעתיד אם יבא לפניהם אם מותר לנוולו בעבור להציל לאחרים כי החולה הנ"ל ר"ל סכנה בנפש והתפלג אדמו"ר תיפוק ליה דמת ישראל אסור בהנאה ותל' בדוחק דבלא"ה מדחה הנב"י דעדיין אין פקו"נ לפנינו עכ"ל ולדעתי לחדש דבר בוודאי ליקח חלק מן בשר ועצמו המת ולעשות ממנו תחבושת לרפוא הוא דאסור דמת ישראל אסור בהנאה דילפינן בע"ז גז"ש שם שם מעגל ערופה אשר העגלה נקראת קדשים מה קדשים אסור בהנאה אף מת אסור בהנאה אבל להסתכל במת ולראות במחלתו אשר שלט בקרבו ויבין מזה לבב חכם רופא איך הושרש המחלה מאין מקורה וחצבה וע"י חכמתו יבין מהסתכלות להיות נזהר בעתיד בחיתוך האבן ר"ל אשר חכמתו עמדה לו לדעת מהבטה של המת איך יעשה בעתיד לא נקרא נהנה מן המת דגם בקדשים מותר להסתכל אם נטרפה דקול מראה וריח אין בו משום מעילה

8) תלמוד בבלי מסכת בכורות דף מה עמוד א

א"ר יהודה אמר שמואל: מעשה בתלמידיו של ר' ישמעאל ששלקו זונה אחת שנתחייבה שריפה למלך, בדקו ומצאו בה מאתים וחמשים ושנים

9) תלמוד בבלי מסכת נדה דף כז עמוד ב

תניא, אבא שאול אומר: קובר מתים הייתי והייתי מסתכל בעצמות של מתים; השותה יין חי - עצמותיו שרופין, מזוג - עצמותיו סכויין, כראוי - עצמותיו משוחין. וכל מי ששתיתו מרובה מאכילתו - עצמותיו שרופין, אכילתו מרובה משתייתו - עצמותיו סכויין, כראוי - עצמותיו משוחין.

It was taught: Abba Saul stated, I was once a grave-digger when I made a practice of carefully observing the bones of the dead. The bones of one who drinks undiluted wine are burned; those of one who drinks wine excessively diluted are dry; and those of one who drinks wine properly mixed are full of marrow. The bones of a person whose drinking exceeds his eating are burned; those of one whose eating exceeds his drinking are dry, and those of one who eats and drinks in a proper manner are full of marrow

10) תלמוד בבלי מסכת נדה דף ל עמוד ב

מעשה בקליאופטרא מלכת אלכסנדרוס שנתחייבו שפחותיה הריגה למלכות, ובדקן ומצאן זה וזה למ"א: אמר להן: אני מביא לכם ראיה מן התורה, ואתם מביאין לי ראיה מן השוטים? מאי ראיה מן התורה? אילמא טימא וטיהר ביזכר וטימא וטיהר בנקבה כו' - הא קאמרי ליה אין דנין יצירה מטומאה! אמר קרא תלד - הוסיף לה הכתוב לידה אחרת בנקבה. ומאי ראיה מן השוטים? אימר: נקבה קדים ואיעבור ארבעין יומין קמי זכר. ורבנן - סמא דנפצא אשקינהו; ור' ישמעאל - איכא גופא דלא מקבל סמא. אמר להם ר' ישמעאל: מעשה בקלפטרא מלכת יונית שנתחייבו שפחותיה הריגה למלכות, ובדקן ומצאן זכר לארבעים ואחד, ונקבה לפ"א: אמרו לו: אין מביאין ראיה מן השוטים. מאי טעמא? הך דנקבה אייתרה ארבעין יומין, והדר איעבר. ורבי ישמעאל - לשומר מסרינהו, ורבנן - אין אפוטרופוס לעריות, אימא שומר גופיה בא עליה. ודילמא אי קרעוהו להך דנקבה בארבעין וחד הוה משתכחא כזכר? אמר אביי: בסימניהון שוין.

A story is told of Cleopatra the queen of Alexandria that when her handmaids were sentenced to death by royal

decree they were subjected to a test and it was found that both [a male and a female embryo] were fully fashioned on the forty-first day. He replied: I bring you proof from the Torah and you bring proof from some fools! But what was his 'proof from the Torah'? If it was the argument, 'Scripture prescribed uncleanness and cleanness in respect of a male and it also prescribed uncleanness and cleanness in respect of a female etc.', have they not already replied, 'The duration of the fashioning period cannot be derived from that of uncleanness'? - The Scriptural text says, She bear, Scripture thus doubles the ante-natal period in the case of a female. But why [should the test spoken of by the Rabbis be described as] 'proof from some fools'? - It might be suggested that the conception of the female preceded that of the male by forty days. And the Rabbis? - They were made to drink a scattering drug And R. Ishmael? - Some constitution is insusceptible to a drug. Then said R. Ishmael to them: A story is told of Cleopatra the Grecian queen that when her handmaids were sentenced to death under a government order they were subjected to a test and it was found that a male embryo was fully fashioned on the forty-first day and a female embryo on the eighty-first day. They replied: No one adduces proof from fools. What is the reason? - It is possible that the handmaid with the female delayed [intercourse] for forty days and that it was only then that conception occurred. And R. Ishmael? - They were placed in the charge of a warden. And the Rabbis? - There is no guardian against unchastity; and the warden himself might have intercourse with them. But is it not possible that if a surgical operation had been performed on the forty-first day the female embryo also might have been found in a fully fashioned condition like the male? - Abaye replied: They were equal as far as these distinguishing marks were concerned

11) שמואל ב פרק כג

(יג) וירדו שלשה מהשלשים ראש ויבאו אל קציר אל דוד אל מערת עדלם וחית פלשתים חנה בעמק רפאים: (יד) ודוד אז במצודה ומצב פלשתים אז בית לחם: (טו) ויתאוה דוד ויאמר מי ישקני מים מבאר בית לחם אשר בשער: (טז) ויבקעו שלשת הגברים במחנה פלשתים וישאבו מים מבאר בית לחם אשר בשער וישאו ויבאו אל דוד ולא אבה לשתותם ויסך אתם לה: (יז) ויאמר חלילה לי ה' מעשתי זאת הדם האנשים ההלכים בנפשותם ולא אבה לשתותם אלה עשו שלשת הגברים:

13 And three of the thirty chief went down, and came to David in the harvest time unto the cave of Adullam; and the troop of the Philistines were encamped in the valley of Rephaim. 14 And David was then in the stronghold, and the garrison of the Philistines was then in Beth-lehem. 15 And David longed, and said: 'Oh that one would give me water to drink of the well of Beth-lehem, which is by the gate!' 16 And the three mighty men broke through the host of the Philistines, and drew water out of the well of Beth-lehem, that was by the gate, and took it, and brought it to David; but he would not drink thereof, but poured it out unto the LORD. 17 And he said: 'Be it far from me, O LORD, that I should do this; shall I drink the blood of the men that went in jeopardy of their lives?' therefore he would not drink it. These things did the three mighty men.

12) מצודת דוד שמואל ב פרק כג פסוק טז ויז

ויסך - שפכם ארצה לשם ה':
ויאמר - נתן טעם על שלא שתה מהם ואמר חלילה וגו' ר"ל חולין הוא לי לשתותם מחמת יראת ה':
הדם האנשים - וכי אשתה דם האנשים אשר הלכו בסכנת נפשותם ר"ל הלא לדם יחשב:

13) מלבי"ם על שמואל ב פרק כג פסוק טז - חלק באור הענין

כתב מהר"א כי התכליות ראוי שיהיו מתיחסים אל ההשתדלות שנעשה עבורם, כמ"ש המליץ. הזה פועל חכם שיכין כלים משקלם אלפי אלפים דנרי זהב לעשות מחט ברזל אחד, ולכן לא רצה שההשתדלות הנמרץ הזה שעשו אלה הגבורים יהיה בעבור דבר קטן, רק לתכלית מעולה נכבד להסיך אותם על מזבח ה', וז"ש הדם האנשים וכו':

14) תלמוד ירושלמי מסכת סנהדרין פרק ב דף כ טור ג/ה"ה

ויסך אותם ליי' קבעה מסכת לדורות ופורץ לעשות לו דרך בר קפרא אמר חג היה וניסוך מים היה והיתר במה היה